

— 2) n. *das Quirlen des Meeres* Spr. (II) 6859. Titel eines Schauspiels SĪH. D. 193, 12.

समुद्रमात्र P. 6, 2, 14, Schol.

समुद्रमालिन् adj. *meerumkränzt: पृथिवी* R. GORR. 1, 41, 15.

समुद्रमीड्य adj. *die Kufe in's Schwanken setzend: Soma* RV. 9, 35, 2.

समुद्रमेखला f. *die Erde (meerumgürtet)* TRIK. 2, 1, 1.

समुद्रयात्रा f. *Seereise, Seefahrt* HARIV. 8304. UDVĀHAT. im ÇKDR.

समुद्रयान n. *dass. M. 8, 157. Verz. d. Oxf. H. 109, a, 30.*

समुद्रयापिन् adj. *die See befahrend, m. Seefahrer* M. 3, 158. VARĀHA-P. im ÇKDR.

समुद्ररसन adj. (f. घ्रा) *meerumgürtet: die Erde* RAH. 15, 83. VARĀH. BRH. S. 43, 32. f. घ्रा *die Erde* H. 938, Schol.

समुद्रलवण n. *Seesalz* RĪĀN. im ÇKDR.

समुद्रवर्मन् m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 52, 365. fgg.

समुद्रवसना f. *die Erde (meerumkleidet)* H. 938, Schol. HALĪJ. 2, 1.

समुद्रवह्नि m. *das höllische Feuer im Meer* HALĪJ. 1, 70.

समुद्रवासस् adj. *in die Fluth sich hüllend: Agni* RV. 9, 91, 4.

समुद्रवासिन् adj. *am Meere wohnend* MBH. 1, 7659.

समुद्रविजय m. N. pr. des Vaters des 22ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī H. 38.

समुद्रव्यचस् adj. *einen See oder eine Kufe in sich fassend: Indra* VS. 12, 56.

समुद्रग्रूर m. N. pr. eines Kaufmanns KATHĀS. 54, 97. fgg.

समुद्रसार n. *eine im Meere gewonnene Kostbarkeit, eine Perle u. s. w.* MBH. 2, 1898.

समुद्रसेन m. N. pr. eines Fürsten, Vaters des Kandrasona, MBH. 1, 2690. 6991. 2, 1098. 5, 85. 8, 166. eines Kaufmanns KATHĀS. 29, 119.

समुद्रस्थली f. *gaṇa dhūmadī* zu P. 4, 2, 127. — Vgl. समुद्रस्थलक.

समुद्रादि (समुद्र + आदि) *die 4te u. s. w. Silbe in einem Pāda, wenn darnach eine Cäsur eintritt, Ind. St. 3, 364. 462. fg.*

1. समुद्रात् m. *Meeresufer* Spr. (II) 514.

2. समुद्रात् 1) adj. (f. घ्रा) *bis an's Meer reichend: die Erde* R. 5, 18, 35. सत् 4, 15, 8. *in's Meer sich ergießend: Flüsse* BHĀG. P. 10, 47, 34. — 2) f. घ्रा Bez. verschiedener Pflanzen: *Alhagi Maurorum Tournef.* AK. 2, 4, 3, 10. H. an. 4, 128. fg. MED. t. 225. BHĀVAPR. 5. *die Baumwollenstaude* AK. 2, 4, 4, 4. H. an. MED. BHĀVAPR. *Trigonella corniculata* Lin. AK. 2, 4, 4, 21. H. an. MED. BHĀVAPR. = *यवास* (das auch *Alhagi Maurorum* ist) RĪĀN. im ÇKDR. — 3) n. *Muskatnuss* ÇARDAĀ. im ÇKDR.

समुद्राभिसारिणी f. *ein dem Meergott nachlaufendes Mädchen* VIER. 68, 6.

समुद्राम्बरा f. *die Erde (meerumkleidet)* TRIK. 2, 1, 1.

समुद्राय् (von 1. समुद्र), ०यते *dem Meere gleichen* Spr. (II) 2293.

समुद्रायणा (1. समुद्र + घयन) adj. (f. घ्रा) *zum Meere hingehend, in's Meer sich ergießend: नद्यः* PRAÇNOP. 6, 5.

समुद्रारु m. = *घ्राकभेद* (घ्राक् MED.), *तिमिङ्गिल* und *सेतुबन्ध* (०बद्ध fälschlich MED.) H. an. 4, 283. MED. r. 301.

समुद्रार्थ adj. (f. घ्रा) *dem Meere zustrebend: Gewässer* RV. 7, 49, 2.

समुद्रावरण (समुद्र + घ्रा) adj. (f. घ्रा) *durch's Meer geschützt: die Erde* Spr. (II) 682. BHĀG. P. 12, 3, 5.

समुद्रैय (von 1. समुद्र) P. 4, 4, 118. 1) adj. a) *marinus: घ्रासि* RV. 4, 16, 7. 7, 87, 1. ऋयः 9, 62, 26. 9, 63, 3. AV. 7, 107, 1. TS. 7, 4, 22, 1. ऋप्सरसः ०याः 9, 78, 3. VS. 11, 46. 17, 87. AV. 7, 7, 1. f. pl. auch ०द्रियः RV. 10.

68, 3. नावः 1, 23, 7. — b) *in der Kufe befindlich: देव* RV. 9, 107, 16. — 2) n. (oder adj. zu कृन्द्स्) *angeblich ein best. Metrum* ÇAT. BR. 7, 3, 4, 39.

समुद्रेक (von रिच् mit समुद्) m. *das Ueberwiegen: सत्त्वं* NILAK. 47.

सुप्तिः निद्रा ० PRATĀPAR. 53, b, 6.

समुद्रेष्ठे (सं loc. von समुद्र + स्थ) adj. *in der Fluth befindlich* TS. 3, 5, 6, 3.

समुद्रान्मादन m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2570. es könnten auch zwei Wesen gemeint sein, wenn man समुद्रो-

न्मादन: für eine unregelmässige Contraction von समुद्र उन्मादन: zu halten geneigt wäre.

समुद्राह् (von 1. वृक् mit समुद्) m. *Heirath, Hochzeit* MBH. 3, 16705. PRAJOGAR. 2, a, 3.

समुद्देग (von 1. विञ् mit समुद्) m. *das Erschrecken* (intrans.): समुद्देग मागसुम् R. 3, 85, 18. समुद्देगं जनस्यास्य करिष्यामः MBH. 4, 151.

समुन्दन (von उद्, उन्द् mit सम्) n. *das Nasswerden* AK. 3, 3, 29.

समुन्नति (von नम् mit समुद्) f. *Höhe: द्विगुणा तत्समुन्नतिः* VARĀH. BRH. S. 56, 11. *शिखराणाम्* KUMĀRAS. 6, 66. *das Aufsteigen, sich-Erhoben: कु-*

चयोः Spr. (II) 5133. *hohe Stellung, hohes Ansehen: स्वपृष्ठेषु* MBH. 5, 1068. उत्तमैः सत् सङ्गेन को न याति समुन्नतिम् Spr. (II) 7479. 6681. प्रकृ-

तिः खलु सा महीयसः सक्ते नान्यसमुन्नतिं यया Kir. 2, 21. मया प्राप्ता समुन्नतिः MĀRK. P. 44, 19. गुणा याति समुन्नतिम् *erfahren eine Steigerung*

Spr. (II) 6191. चित्तं समुन्नतिमश्नुते *der Geist fühlt sich gehoben* 4282. मनसः so v. a. *eine hohe Denkweise* KUMĀRAS. 6, 66. मनः ० RAH. 3, 10. — Vgl. चित्त ०.

समुन्दद (von नद् mit समुद्) m. N. pr. eines Rākshasa R. 6, 32, 15. 18.

समुन्दह s. u. नह् mit समुद्.

समुन्नमन (von नम् mit समुद्) n. *Erhebung, das Aufsteigen: भू ०* SĪH. D. 190. — Vgl. समुन्नयन.

समुन्नय (von 1. नी mit समुद्) m. *Aufschliessung, Erschliessung: मञ्जूषाकुञ्चिकाशिल्पशाब्दब्रह्म ०* Verz. d. Oxf. H. 178, a, No. 404.

समुन्नयन (wie eben) n. *das Emporziehen: भू ०* DAÇAR. 4, 19. — Vgl. समुन्नमन.

समुन्नस adj. = *उन्नस* *eine hervorspringende —, hohe Nase habend* HARIV. 14779.

समुन्नाद (von नद् mit समुद्) m. *gleichzeitiges Geschrei* u. s. w.: जन ० MBH. 7, 3830.

समुन्नाह् (von 1. नह् mit समुद्) m. 1) *das in-die-Höhe-Drängen* SUÇA. 2, 202, 19. — 2) *Höhe* BHĀG. P. 5, 16, 7.

समुन्नैय (von 1. नी mit समुद्) adj. *herauszubringen, zu erschliessen* SĪH. D. 204.

समुन्मिश्र adj. = *उन्मिश्र, मिश्र* *vermischt —, vermengt mit, begleitet* von (instr.) MBH. 6, 4523. HARIV. 7808.

समुन्मुख adj. = *उन्मुख* *in die Höhe gerichtet: ०मुखीकर* *aufrichten, aufheben: ०कृत्य निर्जं भुञ्जम्* NAISH. 12, 77.

समुन्मूलन (von उन्मूलय् mit सम्) n. *das Entwurzeln, vollständiges zu-Nichte-Machen* UTTARAR. 23, 10 (31, 9). am Ende eines adj. comp.

PRAH. 8, 15.